

mányos hozzájárulását írja elő, ugyanazzal az erővel halomra lehet dönteni azt a másik követelményét is, a mely a magyar alkotmány sértetlen fentartását köti ki elengedhetlen feltételül.

* **Kolumbus-tojás a városházán.** Különböző szakbizottságok és törvényhatósági közgyűlések is már évek óta törlik rajta a fejüket, hogyan lehetne a város pénzügyeit rendezni, az eddigi jövedelmeket jobban kihasználni s ujakat nyitni, de mindez hiu erőlködésnek bizonyult ez ideig. Érthető tehát örömrünk, melyet éreztünk, a mikor a »Pécsi Napló«-ból értesültünk, hogy a polgármester az új városi szabályrendelet keretében »szabályozza a városi jövedelmeket és új jövedelmeket is illeszt a régiéi keretébe.«

Mi eddig ugyan úgy tudtuk, hogy a szervezkedési szabályrendelet nem a városi jövedelmek szabályozására és fokozására való, de a pénzügyi rendezés iránti törekvések eddig talán épen azért mondtak csütörtököt, mert a városházán is úgy ítélték meg a városi szabályrendeletet, hogy ennek keretébe csak az adminisztratív ügymenet szabályozása tartozik.

Nos, tévedni emberi dolog s csak örülhetünk, hogy rájöttek a városházán a pénzügyek rendezésének egyedül helyes módjára; ha pedig ezt talán csak a »Pécsi Napló« ujdondásza találta volna fel, úgy kérjük, siessen találmányát a polgármesterrel részletesen is megismertetni; bizony Isten, a város közönsége nagy hálával fog érte tartozni neki.

Vármegyei közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. július 11.

Epen nem látszott meg a vármegye mai közgyűlésén, hogy nyári közgyűlés volna, a mikor az aratás bizony jobban érdekli a vármegyei törvényhatósági bizottsági tagokat, mint a közgyűlés tárgysorozata. Összejöttek igen szép számban s még a karzatra is jutott vidéki hallgatóság.

Pedig maga a tárgysorozat — bár 101 pontból állott s a póttárgysorozatban még vagy 25 pont szerepelt — nem igen tartalmazott érdekes tárgyakat. Ha volt is benne választás és egy-két komolyabb vitát ígérő pont, az egész olyan volt, melyre előre is rá lehetett mondani, hogy az állandó választmány javaslata szerint intéztetnek el.

Node hát a szép érdeklődésért azzal jutalmazta a vármegye képviselőit a jó sors, hogy meglepetéseket hozott és az állandó választmány — különösen két esetben — erős vereséget szenvedett az ő javaslataival.

A közgyűlésnek a szép látogatottságon felül ünnepi színezete is volt. Megemlékezés a megye egyik elhunyt jeleséről s méltatása egy másik — még életének java erejében a vármegye elismerését kivívott — közéleti szereplője működésének.

Tudósításunk különben az érdekes megyegyűlésről a következő:

Fejérváry Imre báró főispán pont tíz órakor — eljenzés között — a közgyűlési terembe lépven, elfoglalja az elnöki széket s üdvözlővön a bizottsági tagokat, a közgyűlést megnyitottnak jelenti ki.

Siskovich Tamás emlékezete.

A közgyűlés megnyitása után a főispán emelkedett hangon fogott egy rövid, de magvas beszédbbe, melyben előadta, hogy *Siskovich* Tamás, orsz. képviselő, folyó évi május 4-én meghalt. Az elhunyt Baranyamegyében nagybirtokos volt s egyike vala azoknak a kiválóaknak, kik odaadólágg és elhatározólágg folytak be a megyei közélet intézésébe. Temetése Baranyamegyében, Gödrén történt meg s teme-

tésén a vármegye közönségét egy küldöttség képviselte, mely az elhunyt kiváló férfit ravatalára helyezte a vármegye koszoruját. Kéri eme bejelentésének tudomásul vételét.

Simonffy János állott fel a főispáni bejelentést követő helyeslések közben és kifejtette, hogy napjainkban, ebben a nagyon is reális korban, midőn a közügyek iránti önzetlen gondoskodás és áldozatkész tevékenység helyett hideg közöny vagy számító spekuláció uralkodik: ritka azoknak a száma, kik a közügy érdekében önzetlenül, nemes buzgalommal fejtenek ki tevékenységet. Oka ennek nemcsak a hidegen számító kor, de maga a vármegye is, a ki az ily áldozatkész, tevékeny férfiaknak kevés elismeréssel adózik s maga a törvényhatósági bizottság is megfélekedett mindeddig elismeréssel lenni az ily kiváló férfiak iránt. Pedig a közügyek iránti lelkesedés éltető melegágya az elismerés s ebből fakad a közügyek iránti buzgóság. A hideg közönyt és a számító spekuláció befolyását kisebbiteni kell. Itt az alkalom erre most is, mikor a közügyek egyik fáradságtalan, önzetlen bajnokáról van szó, a ki a közügy terén önzetlenül teljesítette kötelességeit; a ki szerette a vármegyét, hiva volt a vármegyei önkormányzatnak. Még nem is olyan régen körünkben láttuk őt s szóló bár vele nem egy esetben ellenkező véleményen volt, azért mindig tisztelettel viseltetett önzetlen működése iránt és elismeréssel volt érde-meivel szemben. Most — bár halála után — módjában van a vármegyének egy példát statuálni, hogy az érdemek iránt nem érzéketlen s a hosszú, önzetlen tevékenységgel szemben elismeréssel van. Ő megragadja az alkalmat a főispáni bejelentés kapcsán és indítványozza, hogy a közgyűlés vegye helyeslőleg tudomásul a főispán bejelentését; továbbá mondja ki a közgyűlés, hogy *Siskovich* Tamásnak a megye közügyei terén huszonöt éven át kifejtett önzetlen, buzgó munkásságáért elismerő hálával van és elvesztése felett *jegyzőkönyvileg ad mély részvételének kifejezést s érdemeit jegyzőkönyvében örökíti meg.*

A szép, emelkedett hangulatu beszédet az egész közgyűlés egyhangu helyesléssel kísérte, bár az indítvány után ilyen megjegyzések is hallatszottak:

— Az élőknek jobban esett volna!

— Halála után most már késő!

Node a vármegye ezzel mégis megteszi az elhunyt érdemei iránt tartozó hálájának és kegyeletének lerovását, a miről az utódok előtt majd a vármegyei levéltárban »elfekvő« jegyzőkönyv fog tanúságot tenni.

Alispáni jelentés.

Koszits Kamill vármegyei főjegyző a tárgysorozat első pontjaként felolvasta az alispán jelentését az elmúlt évnegyedről.

A jelentés szerint a gazdasági viszonyok a megyében nem kedvezők; a rossz időjárás, az ennek folytán beállott rozsdá és csira megromtotta a vetéseket. Az országosan járt viharok és jégesők a megyét sem kerülték ki s nagyrészt tönkretették a gabonát. A takarmány, kukorica és szőlő is sokat szenvedett. A gyümölcs-termési kilátások is lejjebb szálltak. Az aratás megkezdődött és folyamatban is van az egész megyében. Vizáradással csak a Dráva fenyegetett az idén.

A jelentést a közgyűlés nem valami nagy érdeklődéssel hallgatta eddig (hisz ezt ugyis sajnosan tudja mindenki!) úgy, hogy a főispánnak figyelmeztetni kellett a bizottsági tagokat:

— Csendet kérek, uraim!

Továbbra azután figyelmes csend között olvashatta a főjegyző a jelentést, mely megemlékezett még a Karasica kiöntéséről és arról is, hogy a Karasica szabályozását még mindig nem lehet megkezdeni, mert a zombori folyammérnöki hivatal többszöri sürgetés dacára sem küldte még be a terveket. A közbiztonság az elmúlt évnegyedben kielégítő volt. Darázsról és Hercegmárokról a katonaság május 23-án végleg bevonatott, bár a községi

képviselőtestület ma sem ment bele a katonatartás terhei viselésének a tárgyalásába s általában a szocialista mozgalmak meg nem is szűntek. De mégis eléggé lecsendesedett a szocialista tévtanokról felvilágosított nép s így Kássádról is be lehetett vonni az oda kirendelt csendőrökönitményt. A szocialisztikus mozgalmak oka különben is a gazdasági válság miatti elégedetlenség és nem a fennálló jogrend elleni fellépés. A hatóság éber figyelemmel kíséri a mozgalmat s annak köszönhető, hogy május elseje az egész megyében csendben folyt le s az aratás mindenütt akadálytalanul megindult és folyik; csak egyedül Dunaszekcsőn kellett a hatóságnak közbelépnie és az arató munkások elégtelenségét lecsendesíteni. A földmívelési miniszter ingyen vetőmagkölcsonnel és 800 forint államsegéllyel, a belügyminiszter 2500 forint segéllyel járult az inségesek felségélyezéséhez. Ezért *feliratilag köszönetet indítványoz* az alispáni jelentés.

Helyeslés követte a jelentés eme szavait, a mely továbbá megemlékezik a szederkényi csendőrörnek Németbolyba helyezésétől és előadja, hogy az egyesületek száma a megyében 211. Honosítás kettő történt; az állampolgári kötelekből való elbocsájtás egy sem. A közegészségi állapotok a megyében kedvezőtlenek; csak a hevenyfertőző betegségek ritkultak, a kanyaró, vörheny és toroklob gyakoriak voltak s különösen Mohácsra és vidékén graszszálltak, mihez a gyakori váltóláz is járult. A hasihagymáz gyéren lépett fel; a szemcsés köthártyalob is ritka volt s különösen Szlavóniából hazajött katonákon észleltették. A himlőoltás az egész megyében jó eredménnyel foganatosított; a mohácsi kórház kifogástalanul működik s a harkányi fürdő a szezon elején is már elég látogatott. A tüdővész ragályos terjedése ellen a belügyminiszter rendelete folytán a szükséges óvintézkedések megtétettek. Az állategészségügy terén is hanyatlás van; az állatjárványok szaporodnak, bár lefolyásuk elég enyhének mondható. A közigazgatási ügyforgalom ugy a központban, mint a járásokban rohamosan szaporodott, úgy, hogy a tisztviselők fokozott mérvű tevékenysége mellett volt csak elérhető, hogy az ügyforgalom semmi fennakadást nem szenvedett. A hivatalos pénztári vizsgálatok mindent rendben találtak.

A jelentés szintén megemlékezik *Siskovich* Tamás elhunytáról, a kulturmérnöki hivatal felállításáról, az állattenyésztési felügyelőség, az iparfelügyelőség és borászati felügyelőség újjászervezéséről; ezzel szemben azonban sajnálattal jelenti, hogy a zombori folyammérnöki hivatalt nem helyezik vissza Mohácsra, mint azt a mohácsi képviselőtestület kérelmezte. A munkástörvény életbeléptetése körüli eljárás mindenütt sikerre vezetett s a nép a munkásigazolványokat mindenütt kiváltotta, csak a baranyavári járás két községében volt egypár kivételes eset. Fegyelmi eljárás egyetlen tisztviselő ellen sem lett az elmúlt évnegyedben foganatba véve.

Jagits József állott fel a jelentés felolvasása után s elismerését fejezte ki, hogy az oly körültekintő pontossággal van összeállítva. Mégis kifogása van a mód ellen, a hogy a közgyűlésen a jelentés tárgyalatik. Ez a jelentés tükör, melyből a megyei tisztviselői kar munkásságát megítélhetjük. Legalább is meg kellene ítélnünk! de nem lehet. Egyszeri hallásra nem tudunk belőle képet alkotni erről a működésről s nem látjuk a vármegye belső életét ebben a tükörben. Azért nem is szólunk hozzá; sőt unalmasnak is találják a 3—4 ives jelentést és egyszerűen tudomásul veszik. E jelentés pedig illusztrálja a vármegyei tisztikarnak működését s becsületére legyen mondva, kiváló tevékenységét. De ez alapon még sincs meg a vármegyének felügyeleti, ellenőrzési joga; mert a szépen összeállított jelentésben nem lehet egyszeri hallásra észrevenni a hézagokat. Nem tudjuk megbecsülni a tevékenységet és különösen, hogy kik

szereztek érdemeket, vagy kik követnek el mulasztásokat. Nem akar hosszasan beszélni, ugymond a szóló. Érdekesen megokolt és lelkesen előadott beszéde azonban érdeklődést keltett a közgyűlésben is és felhangzott e szavai után:

— Halljuk! halljuk!

Végét kell vetni a vármegye közügyei iránti közönynek és módját ejteni, hogy a képviselőtestület jobban érdeklődjék a vármegyei közigazgatás belső élete iránt is. Erre alkalom az alispáni jelentés. Indítványozza, hogy az *évnegyedes alispáni jelentések kinyomattassanak* és a közgyűlési meghívóval egyidejűleg minden bizottsági tagnak megküldessenek. Ez olyan csekély költségbe kerül, hogy a vármegye belső élete iránti érdeklődés felkeltésénél számba sem jöhet.

Trixler Károly alispánnak öröme szolgál a felszólalás s hozzá is járul. Csak technikai okok akadályozzák, mert a meghívók hamarabb küldendők szét, a jelentésnek pedig az egész teljes évnegyedről kell szólnia. Hanem külön, a közgyűlés előtt négy-öt nappal küldhető meg csak. A költség is nagy akadály; mert 520 bizottsági tag van s ezeknek mind megküldendő lenne a jelentés.

Margittai Péter elfogadja az indítványt. Ő egyébként azt indítványozza, hogy az államsegélyek kieszközlése körül a főispánnak nagy érdemei lévén, neki is köszönetet szavazzon a közgyűlés.

— Helyes! Éljen! Elfogadjuk! hangzott mindenfelől.

— Nagyon köszönöm; én csak kötelességemet teljesítettem. Szólt a főispán.

Szily Pongrác mindkét indítványhoz hozzájárul. *Jagits* indítványához az a megjegyzése, hogy az szükséges, de nagy költséggel jár. Adják hát ki az állandó választmánynak, hogy az keressen a költségekre alapot.

Antal Gyula helyesli a jelentés kinyomattatását. Abból képet alkothat magának mindenki a közigazgatás működéséről. Ő is lát itt ma egy képet, melyet nem szeretne többet látni. Örül ugyan neki, hogy friss egészségben látja a közgyűlést az *összes járási fő- és szolgabirákat*; de ilyenkor, aratás idején, a mai veszedelmekkel terhes napokban nem-e inkább járásaikban volna nekik dolguk?! Ez is egy félszeg gyakorlat, a melyet meg kellene szüntetni.

A váratlan felszólalást nagy zaj kísérte és a szolgabírák ugyancsak fel voltak izgatva a támadás miatt.

Trixler Károly alispán megnyugtatta a felszólalót. A szolgabírák minden intézkedést megtettek, mielőtt eljöttek hazulról. S hiszi, hogy a megye közönsége igen is szereti azt, ha szolgabírái a közügyek iránt érdeklődnek és a vármegye közgyűlésén jelenvannak.

— Éljen! éljen! zúgott erre a terem.

— Különbösen is, ha baj lesz, majd tesszünk róla. Fejezte be az alispán a szolgabírák melletti védőbeszédét.

Antal Gyula erre csak azt a megjegyzést teszi a tisztelt vicispán urnak, hogy a tisztviselők feladata épen megakadályozni a bajokat s nem reparálni, ha már megtörténtek.

Az incidens után *Jagits* indítványához még *Halvax* József szólt hozzá, indítványozván, hogy a jelentés a vármegye hivatalos lapjában közöltessék. Végül a közgyűlés elhatározta, hogy az indítványt javaslatként végezt a megyei állandó választmánynak adja ki.

Vaniss Sándor, pécsi járási főszolgabíró, letévén az erdei kihágási bírósági tagokra nézve előírt esküt, a házipénztár múlt évi számadásainak megvizsgálására *Krasznay* Jenő és *Jeszenszky* Ferenc bizottsági tagok küldettek ki.

Kardos Kálmán arcképe.

Az alispán jelenti, hogy *Kardos Kálmán* volt főispán arcképét a múlt évi január hó 11-diki közgyűlés megbízásához képest *Horváth* Károly, fiatal tehetséges festővel meg-

festette és rézmetszetű arcképét 50 példányban a járási székhelyek számára megszerezte.

Német Lipót a jelentés kapcsán megemlékezik arról, hogy ma másfél éve, hogy *Kardos Kálmán* bucsulevelében elbucszott a vármegyétől. Elbucszott ettől a közgyűlési teremtől, hol most arcképe függ a jelesek sorában; s hol pályáját kezdte, hol legszebb babérjait aratta s hová lelkeivel ma is visszavágyik.

A szónoki lelkületnek induló beszédet a közgyűlés nem kísérte kellő figyelemmel s ezért a főispán kénytelen volt figyelmeztetni a közgyűlést:

— Csendet kérek, uraim!

A felszólaló pedig folytatta, hogy köszönet érte az alispánnak, hogy az arcképet oly rövid idő alatt elkészíttette és elismerés a művésznek, hogy feladatát ily szép sikerrel megoldotta. Indítványozza, hogy az alispán jelentését a közgyűlés vegye helyeslő tudomásul; a képek a közgyűlési teremben elhelyezéséről hivatalosan értesítse *Kardos Kálmán* és a képet festő művésznek szavazzon elismerést.

Stajevics János elfogadja az indítványt s kibővíti azzal, hogy *Német* Lipót beszéde egész terjedelmében felvétsék a jegyzőkönyvbe.

Választások.

Tizenegy óra volt, mikor az *árvaszéki ülnöki* állás betöltésére került a sor.

Főispán a kijelölő választmányba felkérte *Német* Lipótot, *Ország* Lajost és *Mándi* Samut; a közgyűlés pedig *Jagits* Józsefet, *Jeszenszky* Ferencet és *Biedermann* Rezsőt küldte ki.

Főispán a kijelölés tartamára felfüggesztette az ülést s a bizottsági tagoknak alkalmuk volt a fülledt levegőjü teremből a folyósóra menekülni, vagy *Kardos Kálmán* arcképét bírálni és gratulálni a jelenlevő fiatal festőnek az élethű kivitelért.

Negyedóra mulva visszajött a kijelölő választmány s a főispán mindenek előtt azt jelentette, hogy *Ország* Lajos helyett — a ki eltávozott — *Driesz* Lajost kérte fel a választmányba, mely az egyedül pályázó *Kim* Gáspár helvettes ülnököt jelölte az állásra.

Egyhangú eljenzés közben a főispán kimondja, hogy az *árvaszéki* ülnöki állásra egyhangulag megválasztott tehát *Kim* Gáspár, a ki a hivatali esküt nyomban le is tette.

A közigazgatási bizottságba titkos szavazás útján egy tag lévén választandó, a főispán a szavazatszedő küldöttségbe *Német* Lipótot elnöknek, *Driesz* Lajost és *Jeszenszky* Ferencet tagoknak, jegyzőnek *Weidinger* Ferencet kérte fel. Fél tizenkét órakor lett vége a szavazásnak s 69 szavazat közül *Ország* Lajosra 60, *Darázsi* Ödönre 8, *Margittai* Péterre 1 szavazat esvén, megválasztott *Ország* Lajos.

A 36/b. számú *lóavató polgári bizottság* elnökének *Visy* Lajos, mohácsi közjegyző választott meg egyhangulag.

Az állandó bíráló választmányba megválasztott szintén egyhangulag *Seeh* Károly, nyugalmazott főszolgabíró.

A szentlőrinci *mezőgazdasági* bizottságban *Ország* Lajos és *Mándi* Samu lemondván, helyükre *Szép* László megyefai és *Berger* Emil, gusztávművei lakosok lépnek elő rendes tagokul. Póttagoknak a közgyűlés megválasztotta *Fónay* Lajost és *Jeszenszky* Ferencet.

Egy kormányrendelet tudomásul vétetvén, csak most került a sor, fél tizenkét órakor, az állandó választmány jelentéseire.

Ezek sorban és sietve pörgettettek volna le, ha itt is nem fordultak volna elő meglepetések. Ilyen meglepetést hozott első sorban

a drávavölgyi vasut

engedélyeseinek kérvénye. Az engedélyesek 240 ezer forint hozzájárulást kérnek s az állandó választmány — erkölcsi pártfogást javasol, mert hát nincs pénz.

Darázsi Ödön nemcsak erkölcsi, hanem anyagi hozzájárulást is akart. Nagyonfontosságú

a vasút a dárdai, a siklósi és a szentlőrinci járásra; Siklóst, Beremendet és Mária-Gyűdöt érinti s összeköt Szlavoniával is. Utasították a kérvény az alispánhoz, hogy hallgassa meg a községek, akarják-e a vasutat és mennyiben járulnak hozzá.

Trixler Károly pártolja az indítványt, bár az állandó választmányban ő tette a javaslatot. Értesült ugyanis maga is, hogy a vasut iránt nagy az érdeklődés. Ezzel különben a megye semmi kötelezettséget nem vállal.

Szily Pongrác szerint erkölcsi presszió volna, ha az alispán végezné a hozzájárulás iránt a községekkel az értekezést. Végezzék maguk az engedményesek.

Trixler Károly szerint ellenkező a dolog; ez bizalmat támaszt a községekben s az erkölcsi támogatást épen ezzel adja meg a vármegye.

Stajevics János nem osztja az alispán véleményét. Ez veszedelmes precedens lenne. Fogadják el *Szily* Pongrác indítványát.

— Nem fogadjuk! Az alispánét fogadjuk el! Hangzott a türelmetlenek felkiáltása.

Antal Gyula szerint ugyis a megye hagyja helyben a hozzájárulást. A vármegye első tisztviselője iránt bizalommal lesznek a községek. Ő járjon el hivatalosan. Eddig hivatalosan ugyan ilyen ügyben nem volt eljárás; voltak ugyan nagy hivatalban levő engedélyesek, mint Pécsen is, a kik sokkal rosszabbul csinálták meg a dolgot, mint a hogy a nagy hivatal megkívánta volna tőlük.

— Én a vicispán ur indítványát fogadom el, fejezi be a szónok szavait.

Főispán szavazásra bocsájtván az ügyet, a többség elfogadja *Darázsi* Ödön indítványát, melyhez az alispán ugyis hozzájárult.

A következő szám még nagyobb meglepetést hozott s következménye volt

az állandó választmány lesszavazása.

Máthé Ödön, nyugalmazott főszolgabírónak, öröksége után járó 4800 forint kamatokat az állandó választmány 7 szóval 5 ellenében nem javasolta megtéríteni, lesszavazván az alispán javaslatát, a tisztviselő és az árvaszék véleményét.

Hinka László szép beszédben érvelt a kamatok megtérítése mellett. Beszédébe beleharangoztak ugyan a deket, de a kérelem sikerét mégse harangozták el, mert utána más szólásra nem állván fel, a főispán szavazásra bocsájtotta a kérdést s ekkor a közgyűlés nagy többséggel kimondta, hogy a 4800 forint kamatot a folyamodónak megtéríti.

Községek átcsatolása.

Az állandó választmány javasolta *Darázsi*, *Hercegmárok*, *Bodolya* és *Kistalud* községeknek saját kérelmükre, ugy *Sárok* és *Baán* községnek a választmányi ülésen tett indítványhoz képest a baranyavári járásból a mohácsi járásba leendő átcsatolását.

A négy községre a közgyűlés ezt el is fogadja; de *Baán* község előjárósága — mielőtt a feletle lesújtó hír, miről a pécsi lapokból értesült csak, a megtestesülés árnyékába jutna — protestál ellene.

Trixler Károly javasolja erre, hogy e két község hagyassék meg a régi járásban.

Jagits József előtt furcsa színben tűnik fel az alispán, a ki az állandó választmányban elfoglalt álláspontjával most ellenkezésbe jön. Községi érdek tiltakozhatik az áthelyezés ellen; de a fontosabb közigazgatási érdek ezt megköveteli. Közforgalmi és közgazdasági okok Mohácshoz utasítják *Baánt* is, *Sárokkal* együtt.

Trixler Károly megjegyzi, hogy ő eredetileg nem tett *Baán* átcsatolására javaslatot; csak *Jagits* József indítványára vették fel ezt is. De most látja az előjáróság nyilatkozatából, hogy érdekük a régi járásban maradás.

— Érdekük? Micsoda az? Meg tudja az alispán ur mondani? Kérde *Jagits*.

— Ők tudják, felel a teremből több hang az alispán helyett.

Antal Gyula kiemeli, hogy a vélemény-változtatás miatt nincs ok a szemrehányásra. Hiszen az előbbi tárgynál kitünt, hogy az állandó választmány hét tagja foglalt az ügy ellen állást s a közgyűlésen egy sem tartotta jónak ez álláspontot megokolni, annak érdekében felszólalni. Ő is a mellett van, hogy maradjon ott Baán, a hol van.

Stenge Ferenc után *Német Lipót* indítványozza, hogy a községi képviselőtestület meghallgató az ügyben s addig a kérdés leveendő a napirendről.

A közgyűlés így is határozott.

Háromnegyed egy volt már ekkor és *Lechner Viktor* aljegyző sietve referálta az egyes tárgyakat, miket a közgyűlés helyeslőleg vett tudomásul. Jött azonban

a siklósi szolgabírói lak

ügye, a mely szerint Siklóson a szolgabírósnak új épület nem emelhető, mivel 720 frt évi bért kellene érte fizetni; de a belügyminiszter csak 600 forintot ad, a vármegyének pedig nincs 120 forintja a hiányzó összeg fedezésére. Pedig a siklósi főszolgabíró most is két éven keresztül a saját zsebéből fizeti a bértöbbletet.

Szivér István tartott lelkes beszédet Siklós mellett. Siklósért kell tennie a vármegyének valamit. Amortizacionális kölcsönből kell a költséget fedezni. Tanulmányozza az alispán a kérdést és tegyen javaslatot. De az ügyet így hagyni nem lehet.

Az ügy aztán több felszólalást provokált. S közben felhangzottak a kérdések:

— Honnan veszünk pénzt?

— Hát ingyen építsen Siklós?!

— És a megye miből építsen?!!

Trixler Károly belátja a bajt; de a tanulmányozásnak nincs haszna. Egyszer már tett Siklós ajánlatot, de aztán visszaszitta. Felhívandó a község, hogy gondoskodjék megfelelő s a bérösszeznél többbe nem kerülő lakásról, mert a vármegyének pénze nincs.

— Tessék pótdátot kivetni! indítványozza *Szivér István*.

— Hohó! Protestálunk! zúg fel a közgyűlés.

Stajevits János szerint is a község gondoskodjék megfelelő lakásról. Vagy el kell vinni a székhelyet Villányba avagy Harkányba.

— Az ellen meg mi protestálunk! Szólt hevesen *Szivér István*.

Végre is a többség az állandó választmány javaslatát fogadta el, hogy a község gondoskodjék megfelelő lakásról, mert a vármegye nem tehet semmit. *Krasznay Mihály* főbírónak is csak most adják meg a bértöbbletet; de jövőre nem. Akkor — fizesse a maga zsebéből!

Volt pedig egynegyed kettő, mikor ilyenképen a tárgysorozat 29-ik pontjához értek.

A teremben meglehetősen megritkult a képviselők száma s a hátralevő pontokat aztán a referens aljegyzők sietve, sorban adták elő s azok minden hozzászólás nélkül el is fogadtattak.

Igy is elmúlt azonban két óra is jóval, mikor a főispán a közgyűlést bezártnak jelentette ki.

H i r e k.

Pécs, 1898. július 11.

Napirend 1898. július 12-én.

Naptár: kedd, jul. 12. — Róm. kath.: János. — Prot.: Henrik. — Görög-kel.: (jun. 30.) Tizenkét apostol. — Zsidó: Thamusz 22. — Nap két 3 óra 59 perckor; nyugszik 7 óra 38 perckor. — Hold két 11 óra 31 perckor éjjel; nyugszik 2 óra 25 perckor délután.

Időjárás: hőmérséklet 21 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, helyenként csapadék várható.

Közigazgatási ülés a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

— **(A kereskedelmi kaszinó táncestélye.)** Szombaton este a kereskedelmi ifjusági kaszinó vigalmi bizottsága táncestélyt rendezett a kaszinó tagjai és azok hozzátartozói részére, a melyen szép számmal jelentek meg vendégek és igen kedélyesen, családiasan mulattak a Sárközi zenéje mellett. Dacára, hogy kerthelyiség hiányában csupán a télen is rendelkezésre álló helyiségekben folyt le a mulatság s így részben nélkülözte a nyári mulatságok jellegét, viszont a jó kedvet tekintve, vetekedett bármely farsangi mulatsággal, míg a most gyorsan beállt reggeli szürkület hazatérésre bírta az abban résztvetteket.

— **(A pécsi keresk. és iparkamara)** ma délután 3 órakor rendkívüli közülést tartott, melynek egyetlen tárgya a magyar autonom vámtarifa-tervezet megvitatása céljából tartandó szaktanácskozmányra szóló miniszteri meghívó fölötti intézkedés volt. *Littke J.* elnök 3 órakor a megjelent kamarai tagokat üdvözölvén, a gyűlést megnyitotta, mely után dr. *Záray Károly* kamarai titkár fölolvasta a miniszter meghívóját, melyben a szaktanácskozások helyéül Budapestet, (városház tanácsterme) s megkezdési idejéül július 14-ének délelőtti 10 óráját tűzi ki. Elnök bejelenti ezután, hogy a gyűlést megelőzőleg utólagos jóváhagyás reményében ezen meghívásnak minél előbb való elintézhete végett már bejelentette, hogy a kamarát ezen tanácskozásra elnök és titkár fogja képviselni, mit a közülés egyhangulag jóváhagyott. — Titkár örömmel tudatja ez alkalommal, hogy a kamarának beterjesztett véleményező javaslatát az illető körök nemcsak kiváló figyelemre méltatták, de annak úgy általános elvi, mint részletekre vonatkozó tervezetét is felvették a már közkézen forgó vámtarifa-tervezetbe. Így például a kamaránk által 39 csoportnál javasolt vámemelést 34-nél elfogadta s 5-nél pedig még magasabb vámtételeket tervez. Örömmel vette a kamara tudomásul titkár ezen előterjesztését s megbízta a kamara képviselőit, hogy a szaktanácskozásban szólaljanak fel s fejtsek ki azon nézeteket, melyek kamaránkat arra indították, hogy annál az 5 csoportnál magasabb vámtételeket javasolt. Ezek után elnök a gyűlést bezárta.

— **(Jegyzők gyűlése.)** A Baranyavármegyei Községi és Körjegyzők Egylete évi rendes közgyűlését Mohácson, a városháza közgyűlési termében tartotta meg. Vármegyénk községi és körjegyzői közül mintegy harmincan gyűltek egybe. A gyűlést *Klombauer Antal* mohácsi főjegyző mint az egylet elnöke néhány üdvözlő szó kíséretében megnyitván, felolvastatott az elnök terjedelmes évi jelentése, melyben a többi között kegyelettel emlékezik meg a veszteségről, mely az egyletet és Baranyavármegyei községi és körjegyzői karát egyik legérdemesebb tagjának, *Freytag Gyula* szászvári körjegyzőnek elhunytával érte. A gyűlés a jelentést tudomásul vette és *Freytag Gyula* emlékét jegyzőkönyvileg megörökítette. Az 1897. évi számadást és 1899. évi költségvetést levették a napirendről, oly hozzáadással, hogy az elnök e tárgyakat egy egybehivandó rendkívüli közgyűlés napirendjére tűzze ki. Az országos jegyzői gyűlésre *Olaszi Gábor* és *Horváth János* küldettek ki. Az esztergomvármegyei és gömör-kishontvármegyei egyleteknek indítványai fölött napirendre tért a közgyűlés, ellenben hozzájárult a hontvármegyei jegyzői egyletnek a hadmentességi díj leszállítására s az utadói minimumának országosan 50 kr. egy-séges összegben való megállapítására vonatkozó, valamint a zalavármegyei jegyzői egylet azon indítványához, hogy a hagyatéki eljárás folyamán az örökösök és hagyományi bizonyítványok kieszközléséhez szükséges hiteles telekkönyvi másolatok bélyegmentesen volnának kiadandók. A gömörvármegyei jegyzői egyletnek a vidéki hírlapírók egyesületének támogatása iránti indítványa elfogadtatott azzal, hogy a baranyavármegyei jegyzői egylet alapító tagul lépett be. A zalavármegyei jegyzői egy-

letnek a jegyzői egyletek országos szervezése iránti indítványát a közgyűlés elvben helyeselte ugyan, de annak gyakorlati kiviteli módjával nem ért egyet. A hegyháti járási jegyzői egylet indítványa nyomán fölterjesztést intéz az egylet az alispánhoz, hogy a vármegyei hivatalos lapot csak a nagy községek és körjegyzői székhelyet képező községek legyenek kötelesek hozatni, mert a kis községeknek arra egyáltalán szükségük nincsen. A gyűlés végén megbeszélés tárgyát képezte a jegyzői karnak a közigazgatási bizottság múlt havi gyűlésén a kir. pénzügyigazgató által általában történt megtámadása és evvel kapcsolatban a »Pécsi Napló«-nak a jegyzői karral szemben tanusított ellenszenves magatartása. A gyűlés egyfelől elhatározta, hogy szűkebb körű küldöttség által járul a pénzügyigazgató elé oly kérelemmel, hogy az igazság és méltányosság érdekében a jövőben csak oly jegyzőt említsen meg nyilvános ülésen megrovólag, a ki erre netán fegyelmi vétséggel okot szolgáltatott; — másrészt kimondta, hogy a jegyzői kar megvonja támogatását a »P. N.«-tól. Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **(Halálozás.)** Ma reggel hat órakor hosszas betegség után elhunyt *Antoni Alajos* életének negyvenegyedik évében. Temetése kedden délután öt órakor lesz az Irgalmasrend kórházából a budai városi sarkertbe. Engesztelő mise szerdán reggel 8 órakor fog tartani lelkiüdvéért a belvárosi plebániatemplomban.

— **(Látványosság az utcán.)** Vasárnap délután a sörház-utcában nagy bámuló közönsége volt *Blum Marinak*, a kiről olyan gyakran beszélhetnek a kórházi lajstromok, melyekbe sokszor kerül be, midőn ittasan, eszméletlen állapotban szállítják be oda. Tegnap is félholtra itta magát s a nevezett utcában eldőlt és ott hevert keresztben a járdán, a vasárnapi nagyszámu járókelők épülésére. Beszállították ismét a kórházba.

— **(Kereskedőink és iparosaink kirándulása Boszniába.)** A szeptember hónapban rendezendő kamarai kirándulás programja már meg van állapítva, mely szerint a körut költsége, beleértve a menetdíjat, étkezést és elszállásolást, mintegy 160 frtba kerülne s Brodtól különvonat állana a kirándulók rendelkezésére, mely mindenütt megállna, hol tapasztalásszerzés végett a kirándulók akár ipartelepét, akár állami vagy egyéb intézményt megtekinteni fognak. Bővebb fölvilágosítást kereskedelmi és iparkamaránk titkára készséggel ad az illető érdeklődőknek.

— **(Elhagyatott aggastyán.)** Künn a felsőmakári dűlőben egy présházban éledgett a hatvanegy éves *Baranovits Pál*, a ki már szinte tehetetlen önmagával, olyan pedig senki nincsen, aki gondot viselne rá. Ma már egészen elgyengülve szállították be a beszélni is alig tudó öreg embert a kórházba, a hol gondos ápolással megkísérik megtartani az élet számára.

— **(Mehalt a kocsin.)** Nagyon beteg lett *Rádits Mihály* vályogvető cigány; annyira, hogy egészen levette lábáról a betegség, a mi pedig ritkán esik meg az ő fajtájából embernél. Kocsira tették, hogy szállítsák a pécsi közkórházba, azonban mielőtt még ideértek volna vele, meghalt a kocsin, úgy hogy már csak holttestét helyezték el a kórház halottas kamrájában.

— **(Felrobbant szeszes hordó.)** Szerencsére már üres volt az a hordó, mely *Kempfer Lipót*, siklósi-utca ötödik szám alatt lakó borkereskedő udvarában tegnap délután felrobbant. Nagy dőrejjel repültek szét abroncsai, dongái s hogy nem okozott kárt senki épségében, az csak annak köszönhető, hogy éppen vasárnap lévén, senki sem dolgozott közelemben. Hogy mitől robbant fel a hordó, azt nem sikerült a vizsgálatnak kideríteni.

— **(Lelketlen anya.)** *Borbás Imréné* nem érdemli meg, hogy még anyának is nevezzék, mert az okatlan állat is jobban őrzi, gondozza gyermekét, mint ő teszi. Ahe-

lyett, hogy hét hónapos kis fiára csak egy kevés gondot fordítana, folytonosan csavarog s a kis gyermek otthon felügyelet nélkül sírhat, fetrenghet a piszokban naphosszat. Ennek következtében már annyira elpiszkosodott s piszkos férggekkel telt meg a kis fiu, hogy dr. *Ludvig* Ferenc tiszteletbeli főorvos beszállította ápolás végett a kórházba, anyja ellen pedig megtételt a bűnvádi feljelentés.

— **(Szégyen a futás.)** Ezt mondja a közmondás, azon hozzáadással, hogy hasznos is, a mi azonban nem mindig nyer beigazolást. Tegnap délután egy vendéglőben üdögélt ifju *Horváth* György, de multságát megzavarta *Nagy Gádó* Máttyás, a ki civakodni kezdett vele, sőt a sörös-pohárral föbe is ütötte. *Horváth* megszivlelvén a közmondást, futásnak eredt, azonban még ez sem segített rajta, mert megtámadója utána szaladván, még egy sörös poharat vágott a fejéhez, úgy, hogy *Horváth* súlyos sérüléseket szenvedett, a mint ezt dr. *Tolnai* tb. főorvos, — ki sebeit bekötözte, megállapította. A verekedő ember ellen a sérült fél panaszt fog tenni a bíróságnál.

— **(Országos amateur-verseny)** rendez folyó hó 24-én a temesvári »Velocitas« Kerékpár-Egyesület. A lapunknak is beküldött meghívó szerint a kerékpárversenyek tizenkét számból állanak; van köztük vendégek versenye és női verseny is. Mint halljuk, a versenyen Pécsről is vesz részt több kerékpáros.

— **(Iskolatársak találkozója.)** A somogy-csurgói ev. ref. főgimnáziumában ezelőtt tiz évvel érettségét tett volt tanulók most tartották tizéves találkozójukat. A tizenkét tanuló közül öten jelentek meg, köztük *Bajó* János, szolgabíró Dombóvárról.

— **(Megőrült.)** Mohácson *Tyáger* Máttyás földmivesen hozzátartozói már rég észrevették, hogy az agya nem normális. A napokban pedig oly vad dühvel rontott egyik családbelije ellen, hogy az kénytelen volt rendőr beavatkozást igénybe venni. A rendőrség *Tyáger* t, minthogy az örütség szimptomáit rajta észrevette, a városháza fogházába kísérte, hol az az összes butorokkal a cella ajtaját annyira eltorlaszolta, hogy csak az ajtó kifeszítésével lehetett bejutni. Midőn *Tyáger* a rendőröket újból megpillantotta, kést rántott ellenük. Azonban csakhamar lefegyverezték és a kórházba szállították. A szegény ember üldözési mániában szenved.

— **(Szerencsétlenség a bányában.)** A bányász élete mindig veszélyben van, azért is éri őket oly sokszor baleset, dacára a nagy és szigorú óvintézkedéseknek. A vár-aljai kőszénbányában a napokban *Mikszai* János bányászt érte szerencsétlenség, a kinek ballábszárát a munka közben aláhullott kő kettétörte, úgy, hogy most munkaképtelenné lett.

— **(Statárium az ebek ellen.)** Decs községben a szabadon kószáló ebek ellen valóságos statáriumot tartottak a községi rendőrök, a mennyiben lelővöldözték őket és az elhullott ebek gazdáit feljelentették a szolgabírósnak. Ennek különben az a magyarázata, hogy az előfordult veszétség miatt ki volt hirdetve az ebekre a zárlat, de azt sokan nem tartották meg s így most nemcsak elpusztították a tilalom ellen vétőknek ebeit, hanem még meg is lesznek bírságotva.

— **(Szökött katoná.)** Nem tetszett *Mihályovics* György es. és kir. 69. ezredbeli közembernek a katonai élet, a miért már négyszer meg is szökött. Legutóbbi szökését még folyó évi április hó 24-én követte el és ez időtől fogva bujdosott. A szökevény hadfi bujdosás közben az Ercsi községhez tartozó kis sziget erdőcskéjében kirabolta *Palló* György ercsi lakost, később meg a Dunaföldvár melletti *Baracs* pusztá határában követett el rablást. Így rablásból és lopásból élt, most azonban a dunaföldvári csendőrség elfogta és átadta a bíróságnak.

— **(Tilos fagyalt.)** Ős időktől fogva a legkedveltebb fagyaltok egyike a vanília fagyalt, mely a különféle gyümölcsből és

liqueurból készült fagyaltok között már régóta teljesíti a kimelegedett emberiség felderítésének kellemes feladatát: az elmulás veszélyébe kerül. A buzgó bacillus-keresés, melyet a modern egészségügyi közegek elkövetnek, ráakadt a vanília-fagyaltokra is és állítólag a veszélyes bacillust abban is megtalálta. Konstatálták, hogy a vanília fagyalttól sok ember megbetegedett, mert sok helyen az egészségre káros anyagból készítik; minélfogva bizton várható, hogy rövid idő alatt a vanília fagyalt is a tilalmas közfogyasztási cikkek listájára kerül.

— **(Az új kávéház tulajdonosának kára.)** *Berger* Lajosnál, a rövid idő előtt megnyitott Royal-kávéház tulajdonosánál folyó hó elseje óta volt szolgálatban egy házi szolga, a kit ma délután gazdája a postára küldött egy ötszáz forintos utalvány kiváltására. Eltelt egy óra s a szolga még mindig nem tért vissza, úgy, hogy *Berger* gyanakodni kezdett és tudakozódott a postán, hogy vajjon kiváltotta-e a szolga az ötszáz forintot. Ott azt a felvilágosítást adták, hogy igen, mire csaknem bizonyosnak látszott, hogy a pénzt el akarja sikkasztani. A tulajdonos rögtön a rendőrségre sietett, a honnan *Selényi* rendőrbiztos ment ki a szolga nyomozására és ha csakugyan el akarta lopni azt a pénzt s Pécsről még nem távozott el, bizonyára sikerülni fog az ügyességéről ismert rendőrbiztosnak hamarosan kézrekeríteni.

— **(A háboru és a citrom ára.)** A spanyol-amerikai háboru ugyancsak fölverte a citromok árát. Igazán bámulatos, hogy a két ellenséges had mennyi citromot fogyaszt el, de a spanyol kivitel elzárása is nagy befolyással van a citrom árának fölszökésére. A szicíliai citrom ára, melyet még pár hóval előbb ezrenként 5 frankjával lehetett venni, most ezrenként 50 frankra szökött, minek következtében valóságos aranybányává válik Sziciliában a citromüzlet, de az amerikai szállítók gondoskodtak róla, hogy a szicíliaiak tulságosan el ne bizakodjanak. Egyszerűen a kartellkötés kipróbált segédeszközébe folyamodtak, mi által sikerült nekik az Amerikába özőnlő citrom árát lényegesen alászállítani. De még így is drága csemegeként szerepel a citrom az amerikai piacokon.

— **(Üdvözet Pécsről.)** A paréjt termelő flaszter, a parkokban legelő nyájas jöszágok s más nagyvárosi diszek és képeken kívül egyebek is hirdetik már, hogy a világvárosiasság felé iparkodunk. Színes levelezőlapok vannak már itt is forgalomban Pécs szépségeiről fölvett képekkel és az »Üdvözet Pécsről« fölírással, melyek mint újságok, nagy divatban vannak. Most pedig, mikor a közönség egy része elvándorol a fürdőbe, messze hegyekbe, a külföldre, a főszaisonja van ennek. A különféle színű képes levelezőlapok egész légiója röpdös szét a városból a világba a szétszóródott ismerősök után: »Üdvözet Pécsről.« Egy jókedvű társaság — asszonyok és uraik — azzal mulatott a héten az Otthonban, hogy messze utazott barátjaikhoz képes levelezőlapot irtak — vidám mottókkal. Szeretreméltó célzásokat, kedves hancútságokat rejtettek el itt is, ott is a sorok közé. Ebből egy mutatványt fogtunk el, melyet a társaság egy kedélyes urnak küldött külföldi hegyek közé, ahova a feleségén és gyermekein kívül az anyósát is elvitte. A jóbarátok ezt a megleghangu üdvözetletet küldték utána a képes levelezőlapon: »Kedves barátunk! Cak bátran. Az ur pokolban is ur.« Következnek a tömeges aláírások. Ugyan mit akarnak ezzel mondani?

— **(A szegzárdi kerékpárversenyek programja.)** A szegzárdi kerékpáregylet által folyó hó 24-én tartandó kerékpárversenyek programja a következő: 1. Egyleti bajnoki verseny száz kilométerre, Szegzárdtól a 98-as köig és vissza. Indulás reggel 5 órakor. 2. Versenyek nem egyleti tagok részére. Kezdeté 6 órakor. Egy 5 és egy 10 kilométeres és egy 100 kilométeres ver-

seny, ez utóbbi lassu verseny. Célpont a 146 klm.-kőnél közvetlenül a város felső végén, Nevezni az 1 irtos nevezési díjnak csatolása mellett legcélszerűbben póstautilványnyal lehet. Nevezések legkésőbb július 20-ig jelentendők be fentjelzett módon, *Schneider* János egyleti titkár nevére. Összesen 10 különféle értékes éremdíj van a győzők számára kitűzve.

— **(Rajkók nélkül.)** Egy fúrfangos cigány — és a még fúrfangosabb kapitány találkozott tegnap kint a Kossuth Lajos-utca végén. A cigány persze nem tudta, kivel van dolga és elébe görnyedezett koldulva:

— Kenyergem nagysága kégyelmes szívit, segíjjen meg vagy két kis krajcárkával, két nap uta egy falat kinyeret se ettem.

A kapitány szíve megesett az éhes cigányon és a távolban álldogáló rendőrt oda-fütyentette. A cigány szükölt, mikor a rendőrt közeledni látta, de a kapitány megnyugtatta, hogy nem lesz semmi baj.

— Rendőr — szólt a kapitány a város emberének. — ez a cigány két nap óta nem evett. Kísérje be tilos koldulásért és adjanak neki sokat enni.

A cigány nagyot ugrott és lamentált:

— Jaj, csókolom a kezsit, csak bent ne tartsanak.

— Nem, nem, — nyugtatta a kapitány, csak lakjon jól.

A cigány csak huzódott, szükölt, végre megszólalt újra: Menek, instálom, menek, csak egy kis egyetmásom van amott a kocsimon. engedje meg a tekintetes nagysága, hogy el-hozhassam.

A rendőr elkísérte és előjöttek úgy, hogy a cigány karja alatt egy óriási egész kenyér, a másik kezében az elemőzsiás tarisznya, benne szalona, zöld paprika.

— Ejnye, te akasztófa. hiszen azt mondtad, két nap óta nem ettél kinyeret se. Hát ez a kenyér?

A fekete kobakból most sült el a naiv cigány ravaszság.

— Csókolom a kezsit, ezst a rajkók nélkül nem akartam megsegni.

— **(Foglalkozás.)** Egy falusi atyafi mint tanu szerepelt a napokban a bíróság előtt és illendő tisztességtudással glancosra kihajazta ezen előlépésre a csizmáját és a jobbik ruháját huzta magára. Mert azért, hogy ő »fődrül« gyűtt, a hivatal iránt emberiséggel van, amint ezt elmagyarázta még a tárgyalás előtt.

Mikor pedig előszólították, komoly, nagy lépésekben ment a kimutatott helyre.

— Mi a neve? — vetődik fel a bírői asztal mellől a szokásos előkérdések sora.

Mondja:

— Tömösi Mihály.

— Hány esztendő.

— Dinnyeérés-kor ki lösz az 51.

— A napját nem tudja?

— Mögtunnám azt is, ha az asszony kis imádságos könyve itt vóna, mer abba benne van.

— Mi a foglalkozása?

Súlyos, egyenes szóval mondja tovább:

— Paraszt.

— **(Több, mint valószínű.)** Falbnak, a híres időjósok csendes konkurrensa a hivatalos leveli béka, vagyis a m. kir. meteorologiai intézet. De mig Falb bátran kiröppent a világba egy-egy kritikus napot, a mi a legtöbb esetben szerencsére elmarad, addig a hivatalos időjósok óvatos és soha nem tévedhet. Tegnap például a következő bulletint adta ki a nagy betegről, az időről:

»A magyar királyi meteorologiai intézet időjósolata szerint nyugtalan, hűvös, esős idő várható, de valószínű, hogy az idő később ki fog derülni.«

Több, mint valószínű, hogy az idő egyszer csak ki fog derülni. És ha ez bekövetkezik, így jelent a hivatalos:

»Ha így marad, szép idő lesz.«

— (Komisz, meg a belügyminiszter.) Egy falusi gazdának már nagyon sok kellemetlenséget okozott a neve. Mikor az utcán ment, ilyen inzultusok érték:

— Itt megy egy ember, a ki Komisz.

És még csak sértésnek sem volt szabad vennie a bemutatkozást, mert neki e goromba név örökségül jutott az apjáról. Komisz András aztán megunt a sok idétlen tréfát, amit a becsületes, de goromba jelentőségű neve révén csináltak s a nevet Kovácsra kívánta átválttatni. Beadta a kérvényét annak rendje és módja szerint, de a belügyminiszter nem engedte meg a neve megváltoztatását azzal indokolván tagadó válaszát, hogy ilyen magyaros hangzású nevet keresve sem találhatna, mint Komisz András. Miután pedig több rendbeli kis Komiszok szaladgálnak a portán, nem fog egyhamar kiveszi a Komiszok becsületes familiája.

— (A jószívű pénzügyminiszter.) Az államháztartásban jó régen már kikokoskodták, hogyan kell a »nesze semmi, fogd meg jól« elvét megvalósítani. Kikokoskodták és megszülettek a hivatalos lapban a »díjtalan hivatalgyakornok-jelöltek«, akiknek ugyan kijárt a kinevezés, a munkából is elég, de a semmivel volt egyenlő a fizetésük. Egy-két év múlva ezek a hosszú című, de fizetés nélkül való tisztviselők gyakornokokká lettek s a hivatalos lap ezt is közölte, sőt később azt is, hogy a gyakornokok segélydíjat kaptak. Így aztán megesett, hogy az érettségit és különféle államvizsgákat tett ifjút 3—4 év múlva megerősítették, ki is neveztek vagy háromszor, sőt fizetést is kapott. Husz évvel ezelőtt egy rendelet már eltörölte a »díjtalan hivatalnokgyakornok-jelölt« jelzést, de a rendelet csak írott betű maradt s a hivatalos lap továbbra is közölte ezek kinevezését. Most Lukács László pénzügyminiszter a pénzügyi hatóságokhoz intézett rendeletében kijelentette, hogy az ő miniszteriumában s alárendelt hivatalaiban ezentul nem lesz többé hivatalnokgyakornok-jelölt, csak gyakornok. Itt aztán a pénzügyminiszter jóindulatából 3—4 év helyett 1—2 év alatt a kezelő pénzügyi tisztviselők fizetéshez is juthatnak, bár a címük rövidebb lesz.

Legszebb brilláns és gyémánt ékszerek, uri és női aranyláncok, legszebb és legfinomabb arany és ezüst órák, ezüst evőkészletek és disztárgyak finom arany karlancok és jegygyűrűk, uri, női gyűrűk, brilláns, opál, korall és granát nyakfűzerek, francia szalon, iroda és ébresztő órák, előnyösen diszes kiállításban csakis

Schönwald Imrénél

Pécsett

szerezhetők be.

Valódi berndornfi chinaezüst és párisi christofle féle ezüst ékszerek és disztárgyak gyári árák mellett.

A tornaegyesület ünnepélye.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. július 11.

Sokan még eddig nem is igen vettek tudomást arról az egyesületről, a mely tegnap nyári mulatságot rendezett a jótékony nőegylet helyiségeiben. A pécsi tornaegyesület ez, a mely megalakulása óta szerény körben működött, először s arra iparkodtak annak tagjai,

hogy azt a célt elérjék, a melyet maguk elé tűztek, a testi ügyesség fejlesztését, kellemesen és hasznosan töltve eként a rendelkezésükre álló szabad időt.

Nagyobbára fiatal emberek állottak az egyesület zászlója alá és szakértő, ügyes mesterről is gondoskodtak, Hemmerich Károly tornatanítót nyervén meg vezetőjük gyanánt.

Már a múlt évben mutattak be a színházban egy alkalommal szoborszerű élőképeket, a melyek akkor a közönség osztatlan elismerését és a tornaverseny alkalmával itt időző tanulók bámulatát megnyerték s azóta már a télen önállóan is rendeztek egy mulatságot, a melyen szintén igen sikerült tornászati mutatványok szolgálták a vendégek mulattatására.

A legközelebb lezajlott tűzoltó mulatságon már mint felkért közreműködők iparkodtak a tűzoltók ünnepélyét minél sikerültebbé tenni, tegnap pedig a nőegyletben rendezett mulatsággal megmutatták, hogy napról-napra közelebb jutnak a maguk elé tűzött célhoz és ezenközben, vagy mondhatni épen ennek következtében jobban és jobban ismertekké válnak a nagy közönség előtt is, a minek élénk tanujele az a látogatottság, a melyben ünnepélyük részesült.

Már a kora délutáni órákban szépen fel-diszitve tárult fel a kerthelyiség az érkező vendégek előtt; a bejáratnál, az épület folyosóján elhelyezett zászlók, a fákra függesztett tarka lámpások kedves képet nyújtottak a szép nap-sugaras délutánon, a melyet a kirándulásokra való alkalmassága dacára, mégis sokan óhajtottak a tornászok mulatságán eltölteni.

A nyári mulatságoknak egészen szokássá vált időtöltése vezette be az ünnepélyt, a konfetti és serpentin dobálással mulató fiatal-ság jó kedvének nyilvánulásai tették zajossá az árnyas kertet s időközben a katonazenekar által játszott darabok hangzottak fel a zeneszerek számára rendelt emelvényről.

Egyszerre csak trombita harsogás jelezte a tornászoknak, hogy gyűljenek össze a mutatványok megkezdésére és csakhamar szép rendben ki is vonultak az udvarra, kezükben egy-egy vasruddal, melynek segítségével igen sikerült mutatványokat csináltak a legnagyobb egyöntetűséggel.

A szorgalmas próbáknak és a gyakorlatok kivitelénél tanusítani szokott fegyelmezett-ségnek tudható be, hogy szinte minden vezény-szó nélkül is a legnagyobb precizitással vitték ki az egyes test- és erőgyakorlati műveleteket, rövid másodpercek alatt alakultak a változatos csoportozatok, a hol a vasrudak szolgálták nyújtó és korlát gyanánt, a melyek a tornászok karjain, derekán vagy vállán nyugodva épen olyan biztos támpontul szolgáltak az azokon gyakorlatokat végzőknek, mintha kőoszlopok tartották volna őket.

Minden egyes mutatvány megnyerte a nézőknek tetszését, a kik nem is késtek ennek többszörös és élénk kifejezésével julmazni meg az egyes tornászokat.

Ugy hat óra felé nagy megtiszteltetés érte az egyesületet, a mennyiben megjelent az ünnepélyen dr. Fejérváry Imre báró főispán, Trixler Károly alispán, Turcsányi Pál főtörzs-orvos, Nagy Jenő, Ország Lajos, Jeszenszky Lajos, Reeh György, a kik mulatva szemlélték a sürgölődő csoportokat, melyeket a világos ruhákba öltözött leánysereg és az egyenruhás tornászok képeztek.

Az ő kedvükért még egyszer megisméltették a tornászok gyakorlataikat és teljesen megnyerték előkelő vendégeik elismerését, a kik nem is késtek ennek úgy az egyesület elnökével, Trebitsz Ottóval, mint a művezető Hemmerich Károlylyal és a működő tagokkal szemben kifejezést adni.

Még az ő eltávozásuk után is iparkodtak a tornászok vendégeiket újabb látóvalókkal mulattatni, a gázlámpák felgyújtása után élősobrokat mutatván be, melyek az esti világítás mellett meglepő tökéletességgel tárultak a meglepett nézők szeméi elé.

Az est beálltával tánc következett, melynek csak oly kedvteléssel hódoltak a tornászok, mintha az kiegészítő részét képezné a programjukba telvett működésnek és a táncosnők sem panaszkodhattak, hogy táncosaikat kifárasztották a délutáni és esti tornászati mutatványok.

Minden tekintetben jól sikerült mulatság volt a tegnapi és meg is érdemi ez az egyesület, hogy pártolja, örömmel keresse fel összejöveteleit a közönség, mert szép a cél, melyet elérni iparkodik s az ennek érdekében kifejtett szorgalma még akkor is elismerést érdemelne, ha nem mutathatna fel olyan szép eredményeket, mint a minőt tegnap is elért.

A táncosnők közül a következők neveit jegyeztük fel: Stuka Irma, Bubregh Irma, Hemmerich nővérek, Kohn Juliska, Reichstädter Mariska, Frank Mariska, Vörös Róza, Rozta Katica, Hippan Erzsike, Kiszbader Mariska, Horváth Rozika, Katzenbach Anna, Denk Margit, Virág Paula, Polgár Annuska, Stallenberger nőv., Göbel Irma, Antos Irma, Oberitter Mariska, Soos Margit, Auguszt Giza, Tóth Róza, Lang Hermina, Schlapp Stefánia, Szánthó Irma, Fuchs nővérek, Wugrencsics Giza, Keil nővérek, Gantner Anna, Acsai Gábris, Weisz Julia, Bence Sarolta, Bodensteiner nőv., Szigriszt Annuska, Farkas Katica, Fischer Ilona, Spitzer Regina, Bandler Juliska, Kántor Katinka.

Törvénykezés.

§ A siketnéma köszörüs gyilkosai. A szegzárdi kir. törvényék folyó hó 26-án nagy végtárgyalást tart Kari János és neje született Farkas Zsuzsanna nagy-szokolai lakosok bűnügyében, a kik még az elmúlt év tavaszán egy siketnéma kerékpáros köszörüst kirabol-tak és meggyilkoltak. A tettesek egy feljelen-tés folytán kerültek az igazságszolgáltatás kezei közé s tettöket eleinte tagadták, de később az asszony bevallotta, hogy szerencsétlen áldozatuk holttestét zsákba varrva pincéjökbe temették, a hol meg is találták. A meggyilkoltnak 658 frt és 56 krja volt s ezért kellett neki meghalni.

§ Apa a fia ellen. Szabolcsan már tiz év óta rossz viszonyban voltak Horváth János és fia Mihály. A folyó év február huszon-negyedikén Horváth János már délelőtt jól bepálinkázott a korcsmában és midőn hazament veszekepní kezdett a feleségével, kinek azt mondotta, hogy keresse elő a fejszét. Mikor a fejsze előkerült, a feleségét, majd a fiát is szidalmazta s mikor ez utóbbi rászólt, hogy ne csináljon bolondságokat, reárohant és a fejszével sulyos csapást mért fejére. A fiu kar-jával feltartotta az ütés sulyát, de így is oly sulyos sérülést szenvedett, hogy harmincöt napig tartott, míg teljesen felgyógyult.

A törvényszék ma vonta felelősségre ezért Horváth Jánost és négy heti fogház- s 5 forint pénzbüntetést mértatrá, a mely bünte-tésben mindnyájan megnyugodtak és így az íogerőre is emelkedett.

T a n ü g y.

)(Értésítés. A tiszai ág. hitv. evang. egyházkerület eperjesi Collegiumának Jogakademiáján az 1898—99. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-étől 8-áig eszközleendő: az előadások pedig szeptember 9-én veszik kezdetüket, Utólagos felvételnék szeptember 9—11-ik napjain dékáni-, azután pedig tanári-kari engedélylyel lehet helye. Azok az egyévi önkéntesek, a kik tényleges katonai szolgálatakat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok határideje szeptember 1-étől 15-éig terjed. A jogakadémiai hallgatók vallásfeleke-zeti különbség nélkül részesülhetnek a Colle-

gium kebelében fenálló tápintézet kedvezményei-
ben (az erre nézve megállapított félevi díjak
a kövztkezők: ebéd és vacsoraért 31 frt,
ebédért 19 frt.) Az erre érdemesek igényt
tarthatnak a Collegium által évenként kiosztatni
szokott ösztöndíjakra; valamint a szegénysor-
suak tandíjmentességre, tápintézet díj elen-
gedésre s a jelentékeny alaptőkével rendelkező
»Jogász segély-egylet« támogatására számithat-
nak. A jogakadémiai ifjusági-, valamint a col-
legiumi nagy könyvtár a hallgatóság rendelkezé-
zésére fog állani. Mindennemű felvilágosításokkal
szívesen szolgál a jogakadémia igazgatósága.

Közgazdaság.

□ **Mi az ára az új búzáknak?** Az aratás az ország legfontosabb gabonatermelő vidé-
kein javában folyik és nemsokára megérkezik
az a rég várt idő, a midőn a budapesti gabona-
tőzsdén nemcsak a papirbúza fog szerepet
játszani, hanem a készáru is remélhetőleg régi
fontosságát elfoglalja. Az átalakulás már kez-
detét veszi, mert a határidőpiacon a termés-
eredmény bizonytalansága némi tartózkodást
szül, melyet fokoz az is, hogy a miniszteri
vetési jelentést várják, míg a készáru-piacon
annyiban érdekes a helyzet, amennyiben a
kész búza aránytalanul csökkent az őszi
buzánál és ennél fogva a régi és a jövő héten
piacra kerülő új huza több forintos árkülön-
bsege lassan-lassan fogy. Ma különben már új
buzában is történt kötés és pedig eladták 75
kilogrammost 9.50 forintot, míg tiszavidéki
77—78 kilogrammos búzáért 10 forintot ígér-
tek. Ezek az árak azonban csakis 8—10 nap
alatt szállítandó árura vonatkoznak és azért
számos uradalom lázas sietséggel, a legujabb
gazdasági gépek segítségével készíti el a búzá-
ját, hogy minél előbb eladható legyen.

□ **Aratási tudósítás.** Dombóváron és
vidékén az aratás már javában folyik. A ter-
més úgy minőségre, mint mennyiségre nézve
kielégítő. Egy kat. holdról búzából 9 és fél
mázsa, rozsból 8—9 mázsa és árpából 9—10
mázsa termés várható. A zab igen szépen
fejlődik és igen jó termés mutatkozik. A mun-
kásviszonyok jók, az aratók jó kedvvel dol-
goznak.

TÁVIRATOK.

— Bogisich püspök bucsuzása.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Bogisich*
Mihály c. püspök, esztergomi kanonok, a ki
16 évig volt budapesti plébános, tegnap bu-
csuzott el budavári hiveitől a Mátyástem-
plomban.

— **A vörös kereszt egyesület
köréből.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
A magyar vörös kereszt egyesület új fiókkal
gyarapodott. *Tullian* Gyula somogy megyei fő-
ispán buzgólkodásából Gyékényes községben
alakult meg az új fiókegylet, mely működését
nyomban megkezdette.

— **Az önálló magyar vámta-
rifa.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A
kereskedelmi miniszteriumban reménylik, hogy
a vámtarifa ügyében összehívott ankét még e
hét folyamán befejezi tanácskozásait.

— **Leccsendesült antiszemiti-
mus.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
Lembergől írják: Teljesen koholt néhány kül-
földi lapnak az a híresztelése, hogy *Kymanov*
mellett zavargások történtek volna. Tíz nap
óta egész Galiciában sehonnan sem jelentettek
zavargásokról.

Kréta ügye. (A »Pécsi Figyelő«
eredeti távirata.) A portának a négy hatalom-
hoz intézett ismeretes körirata a jelenlegi kré-
tai nemzetgyűlést, a melyre a tengernagyok a
sziget kormányzását szándékoznak átruházni,
a felkelők vezerei gyűlésének mondja, a mely
a tulajdon, az ipar és kereskedelem biztonsá-
gát és egyúttal a belbékét veszélyezteti. A

körirat kifejti, hogy Törökország ezt az álla-
potot el nem ismerheti, és az ezáltal származ-
ható zavargásokért a felelősséget a nagyhatal-
makra hárítja.

— **Spanyol-amerikai háború.**
(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Port Said-
ból írják: Camara hajórajának 5 hajója elin-
dult. Rendeltetési helyök állítólag Karthagena.
Washingtonban Alger hadügyminiszter kijelen-
tette, miután délután Schafter tábornoktól tá-
viratot kapott, hogy nem hiszi, hogy ma csatára
fog kerülni a dolog és azt mondta, hogy a
tárgyalások Santiago de Cuba átadása iránt
tovább folynak. Almadovar del Kio spanyol
külgügyminiszter tagadja, hogy béketárgyaláso-
kat indítottak volna. A Fabra ügynökség sze-
rint az általános benyomás az, hogy a minisz-
terek a békét illetően nincsenek egy véleményen.
Santiago de Cubába segélycsapatok érkeztek.
Blanco tábornok hivatalos távirata jelenti,
hogy Santiago de Cuba bombázását tegnap
megszakították. A foglyok kicserélése már meg-
történt. Amerikai segélycsapatok szállottak
partra, hogy Garciával egyesüljenek. Az ame-
rikaiak védőműveket emeltek és az uraló ál-
lásokban ütegeket helyeztek el. Messinából
érkezett táviratok szerint a tegnap megérke-
zett spanyol torpedóvadászó hajó tisztjeit rend-
kívül leverte a Cervera hajórajának elpusztítá-
sáról szóló hír, a melyet nem ismertek és
kijelentették, hogy ők minden áldozatra készek.
A táviratok azt mondják, hogy Camara hajó-
rajának többi részét minden pillanatban várják.
Hat tüzéreg és két gyalogezred, a melyek
nem régen indultak el Tampából, Santiago de
Cuba elé érkezett. Mac Kinley elhatározta,
hogy előlépteti Sampont és Schleyt Cervera
hajóhadának megsemmisítése körül szerzett érd-
emeik elismeréséül. Az a vélemény uralkodik,
hogy ha Cuba holnapig nem adná meg magát,
ütközetre kerül a dolog. Shafter tábornok csak
feltétel nélkül való kapitulációt fogad el.

Madridi hírek szerint az ottani minisz-
tertanács állítólag eddig még nem foglalkozott
a békekötés kérdésével. — A washingtoni had-
ügyminiszterium értesítést kapott, hogy Kuba
bombázását az amerikaiak megkezdték. New-
Yorkból jelentik, hogy a spanyolok hajlandók
Kubát átadni azzal a kikötéssel, hogy csapa-
taik bántatlanul elvonulhassanak fegyvereikkel
és tábori jelvényeikkel bármely irányban. A
feltételeket megtáviratozták Washingtonba.

A londoni Daily Telegraph írja, hogy a
*béketárgyalások már július 5-én megkezdődtek
és máris jelentékeny eredményre vezettek.*

Elganeyből a spanyolok kikergettek husz-
ezer embert, akik az amerikaiak segítségével né-
kül éhenhalásnak lettek volna kitéve.

Shafter tábornok megsürgönyözte Wa-
shingtonba, hogy a helyzet változatlan s nem
fél semmiféle támadástól.

Madridban a nehézségek mindinkább hal-
mozódnak. A kormányválság küszöbön áll s
hir szerint katonai kabinet van tervben. A
békepárt mindegyre erősödik.

Speziából három olasz hadihajó Spanyol-
országba indult.

— **Piszkolódás ellenünk a kül-
földön.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
A »Kölnische Zeitung« budapesti levelezőjétől
piszkolódo cikket közöl a magyarok ellen,
melyben az aradi adósikkasztás ügyével, Tóth
és Balassa eseteivel foglalkozva, azt a követ-
keztetést vonja le, hogy nálunk teljesen zül-
löttek az állapotok, az erkölcs és becsület fo-
galma pedig teljesen kiveszett a négy folyam
hazájából.

— **Magyar iskolák oláh vidé-
ken.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
Máramaros megyében az oláhok lakta vidéken
huszonnégy magyar népiskolát építenek.

— **Arcképleleplezés Pestme-
gyében.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye mai közgyű-
lésén Kossuth Lajosnak a vármegyeház disz-
termében elhelyezett arcképét ünnepélyesen
leleplezték.

— **Oláh hencogés.** (A »Pécsi Fi-
gyelő« eredeti távirata.) Besztercén József fő-
herceg legutóbbi otléte alkalmával Lang Károly
dr. városi ügyész, Kelp Gusztáv ügyvéd és
Kis tanár házukra tüntetőleg a román kék-
vörös zászlót tűzték ki. Ezért 100 frt bírságra
és 15 napi elzárásra ítéltettek, a főispán ezen
kívül Lang ügyész ellen a fegyelmi eljárást is
elrendelte.

— **Megskalposott vonatvezető.**
(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Lugo-
sról Temesvárra induló vonat vezetőjének fej-
bőrét egy kiálló pózna egészen leszakította s
a szerencsétlen ember most haldoklik.

— **Letartóztatott jegyző.** (A »Pé-
csi Figyelő« eredeti távirata.) Debrecenben Ba-
bics Sándor volt jegyzőt letartóztatták.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, július 11.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Búza, ősze: 8.63; készáru: 9.13; — *Tengeri,*
júliusra: 4.34; ősze: 5.06. — *Rozs,* ősze: 6.67. —
Zab, ősze: 5.62.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 359.—. — Magyar hitelrészvény: 393.—
— Államvasut: 358.—

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

9423. szám.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság
közhirre teszi, hogy Schneider András és társai
végrehajthatóknak, kk. Govrics Katalin és György
végrehajtást szenvedők ellen 147 frt 50 kr.
tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási
ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi
kir. járásbíróság területén levő, Pécs sz. kir.
város határában fekvő, a pécsi 1732. sz. be-
tétben I. 1—2. sorsz. a. felvett 2060. hrsz.,
69. sorsz. házból és 6928. hrsz. szántóból B.
2. és 3. a. kiskoru Govrics Katalin és Györ-
gyöt illető $\frac{3}{4}$ részre 728 frt 50 kr. becsárban;
továbbá a pécsi 3779. sz. betétben $\frac{1}{4}$ 8070.
hrsz. a. felvett ingatlanok ugyan kiskoru Gov-
rics Katalin és Györgyöt illető $\frac{3}{4}$ részre 155.
frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést
utóajánlat folytán elrendelte és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus
hó 13-ik napján d. e. 10 órakor a kir. tör-
vényszék árverező helyiségében megtartandó
nyilvános árverésen a már megajánlott 605
frt és 187 frt vételáron alul eladatni nem
fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlanok becsárának 10%-át, vagyis 72 frt 85
krt és 15 frt 50 krt készpénzben, vagy az
1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadék-
képes értékpapírra a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében
a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi július hó 1. napján.
A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác kir. trvszéki bíró helyett

Finkey Pál

tszéki bíró.

7353. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bözinger Antal székedi lakos végrehajthatónak Kis Zsoldos István herendi lakos végrehajtást szenvedő ellen 55 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén lévő, Herend község határában fekvő 79. sz. betétben I. 1—28. sz. urbéri birtok, 145/1. hrsz. 14/a. sz. ház, udvar, 9/1092. rész legelő, 9/1092. rész erdő illetőségre 879 frt, a II. 1—3. sorsz. 1049/2. 1078/2 és 1365/2. hrsz. szőlőre 158 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 3. napján d. e. 9 órakor Herend község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 87 forint 90 krajczárt és 15 forint 80 krajczárt készpénzben. vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi május hó 13. napján. A kir. törvszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki bíró.

14952.

1898. sz.

Hirdetemény.

A város tulajdonát képező Heindlhoffer- és Nóthig-féle házban levő

bolthelyiségek

előleges negyedévi felmondás kikötése mellett f. é. november hó 1-től szamított 1 évre bérbe adatnak.

Felhivatnak tehát bérelni szándékozók, hogy ajánlataikat **f. é. július 31-ig d. e. 1 óráig Bubregh Nándor gazdasági felügyelőnél** annál is inkább nyujtsak be, mert később érkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

A város tanácsa fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül — a felajánlott bérösszegre való tekintet nélkül — szabadon választhasson.
Pécsett, 1898. július hó 8-án.

Pécs szab. kir. város tanácsa.

**Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.**

Pécsett, indóház-ut 11. sz. alatt,
a Tüzoltóhoz címzett vendéglőben
jutányos áron kapható:

**Egy 95 méteres ernyő-ponyva,
egy borhűtő söntés 3 korsó-
val, üveg-állvány asztallal és
egy sörhűtő szekrény.**

Értekezhetni **Czirják Antal** tulaj-
donossal a *Fekete Sashoz* címzett vendéglőben.

Rothmüller Károly áruháza

Pécsett a „Menyasszonyhoz“ Király-utcza.

Fiókküzletek: Arad, Győr, Szombathely, Kolozsvár, Versecz, N.-Becskek, Salgó-Tarján és Fehértemplom.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Budapesten** egy nagy

divat- és ruhakelme-üzletet

rendkívül olcsó áron megvettem, melyet most helybeli üzletemben

40%-al a gyári áron alul

árusítok el. Ajánlom a n. é. közönségnek, hogy ne mulassza el ezen alkalmat, mert az alant felsorolt cikkek mind

hatalatlan olcsó áron kaphatók:

Legdivatosabb ruhakelmék, selymek, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és cérna-vásznak, kanavász, inlet, grádli és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebkendők, butorkelmék, matracszövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függönyök, futó és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szövetek, férfi és női bélés-cikkek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.

Ritka alkalom.

Rendkívül finom selyemszövetnek csak 45 kr. méterje.